

Гусар О. А., старший викладач,
Богатюк А. О., студент,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

РОЛЬ КОНСТИТУЦІЙНОЇ РЕФОРМИ В УДОСКОНАЛЕННІ НАЦІОНАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ

Найактуальнішим питанням сьогодення є проведення конституційної реформи в Україні. Утвердження України як суверенної держави призвело до того, що необхідно було переосмислити базові підходи щодо удосконалення національного законодавства. Сучасна конституційна реформа в Україні – це складний та суперечливий процес, під час якого відбувається нове народження держави та права. Крім того, це надто необхідний процес, адже у ньому проходить підготовка громадської думки до сприйняття нової державності.

Впливаючи на громадську свідомість, конституційна реформа трансформує ідею в маси й тим самим поступово розширює соціальну базу майбутньої державності; – теоретичного оформлення створення нової державності: саме в умовах конституційної реформи формується науково-теоретична платформа перетворювальних процесів, що поступово пояснює модель майбутньої державності [1, с. 48].

Сьогоднішнє суспільство все більше усвідомлює важливість Конституції, тому активно долучається до процесу впровадження змін. Конституційна реформа має визначальне значення для проведення усіх інших галузевих реформ. Слід зауважити, що Конституція України має найвищу юридичну силу в нашій країні, тобто є ядром національної правової системи, в якому діють закони і нормативно-правові акти, що створюють правовий простір. Тому удосконалення і розвиток національного законодавства – це той процес, в якому відображені перетворення, що відбуваються в суспільстві. Крім того, це певний прояв реакції на зміни в економічному та соціальному стані, який дає можливість громадянам держави реалізувати свої права. Національне законодавство повинне бути гармонічним з нормами та стандартами, що існують в світовому товаристві. Як наслідок, проводячи певні конституційні реформи в Україні, потрібно було врахувати і той факт, що слід наблизити законодавство України до Європейських правових стандартів, а також віддати перевагу міжнародно-правовим нормам перед національним. Процес адаптації вітчизняного законодавства до загальних принципів і права ЄС, що проходить в Україні, є досить складним, адже він став невід'ємною частиною конституційних реформ у нашій державі. Отриманий досвід дає підстави сподіватися, що реформування національного законодавства підвищить його результативність у

розв'язанні широкого комплексу завдань, що постають перед Україною на шляху до європейської інтеграції.

Експерти зазначають, що українським національним законодавчим традиціям притаманне вдосконалення законодавчого акта, над яким працюють на всіх рівнях, хоча не всі тексти знаходять подальшого впровадження.

Серед останніх досліджень, що стосуються проблем теоретичного аналізу конституційних реформ, важливими є праці таких вчених, як В. М. Кампо, А. Р. Крусян, В. М. Селіванов, О. І. Ющик. У роботах цих авторів вказано на необхідності проведення конституційної реформи, аналізуються межі й процедура конституційних перетворень, їх шляхи та перспективи.

Конституційна реформа 2015 року стосується таких основних питань:

- знаходження балансу трьох гілок влади та забезпечення розподілу влади;
- забезпечення єдності державної політики;
- встановлення статусу президента як глави держави;
- приведення статусу прокуратури до європейських стандартів;
- забезпечення конституційних гарантій незалежності і професійності суддів.

На думку багатьох політиків та юристів, здійснення конституційної реформи в наш час зроблено без вдумливого аналізу попередніх прорахунків. Так, С. Різник стверджує, що ми вкотре стали свідками тих самих трьох фундаментальних помилок, а саме:

1) неправильного вибору пріоритетів і предмета конституційного реформування, відсутності стратегічної концепції(плану) конституційної реформи;

2) акценту на змісті тексту Конституції при неналежній увазі до створення механізму її виконання та захисту;

3) відсутності роботи зі зміни ставлення до Конституції в суспільстві та у владі [2, с. 142].

Тобто конституційна реформа в Україні потребує певних змін не лише у змісті, але й у своїй формі, а також більш комплексного та глибокого підходу. Зміни, що відбуваються в українській суспільно-політичній і правовій дійсності, загострили всі науково-пізнавальні процеси. І, перш за все, примусили по-новому подивитися на перебіг сучасних подій, об'єктивно оцінити їх причини, сутність і перспективи. Внаслідок проведення конституційної реформи здійснюються перетворювальні процеси в національному законодавстві, оцінюються його переваги та недоліки. Як бачимо, конституційна реформа тісно пов'язана з національним законодавством, адже її авторитет та актуальність спирається на досвід у перетворенні держави та права. Від успішного реформування залежить подальша доля національного законодавства

України. Відносна незалежність і своєрідність конституційної реформи як історичного державно-правового явища дозволяє розглядати її як самостійний предмет наукового дослідження. Особливу увагу вчених привертають проблеми дослідження державно-правових явищ, пов'язаних з конституційною реформою.

Література

1. Белов Д. М. Конституційно-правове регулювання реформ у державі: деякі аспекти передумов та закономірностей реалізації на практиці / Д. М. Белов // Порівняльно-аналітичне право. – 2014. – № 4. – С. 47-50.
2. Різник С. В. Помилки Конституційної реформи: корисний досвід чи втрачений шанс / С. В. Різник // Дзеркало тижня. – 2015. – № 7. – С. 23-28.
3. Про Стратегію сталого розвитку «Україна-2020»: Указ Президента України від 12 січня 2015 року № 5 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua>
4. Чи виконує Київ вимоги ЄС? Частина 7: конституційна реформа / Європейська правда [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.eurointegration.com>

УДК 342.922

Гусар О. А., старший викладач,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Москалик І. С., студентка,
Київський національний економічний
університет ім. В. Гетьмана, м. Київ, Україна

УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЕКСПОРТНО - ІМПОРТНИХ ОПЕРАЦІЙ В УКРАЇНІ

В період проведення масових реформ законодавства, співпраці з багатьма міжурядовими організаціями та урядами європейських країн питання удосконалення законодавства в сфері правового регулювання експортно-імпортних операцій є досить актуальним.

У правовому полі регулювання експортно-імпортних операцій здійснюється як на міжнародному рівні (всесвітні та регіональні міжнародні організації), так і на національному (загальнодержавними органами та на місцях). Основними державними органами, що здійснюють правове регулювання експортно-імпортних операцій в Україні, є Верховна Рада України, Кабінет Міністрів України, Національний банк України, Міністерство економічного розвитку і торгівлі України, Міжвідомча комісія з міжнародної торгівлі, Державна фіскальна служба України та органи місцевого управління ЗЕД. Враховуючи значну кількість органів, що безпосередньо впливають на порядок здійснення експортно-імпортних